

EDİTÖRE MEKTUP

Ferhat EKİNCİ
Utku Erdem SOYALTIN
Yasemin Şefika AKDENİZ
Hamiyet YILMAZ YAŞAR
Mehmet Can UĞUR
Harun AKAR

Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İç Hastalıkları Kliniği, İzmir
(Dr F. Ekinci, Dr U. E. Soyaltin, Dr Y. S. Akdeniz Dr H. Akar)

Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Endokrinoloji Kliniği, İzmir
(Dr H. Yılmaz Yaşar, Dr M. Can Uğur)

Sayın Editör

Sheehan sendromunun günümüzde hala görülmeye ve buna bağlı olarak hastaların farklı nedenlerden ötürü aldığı tedavilere yanıtın istenilen düzeyde olmamasından dolayı kliniğimizde tanı alan vakamızı önemini vurgulamak için paylaşmak istedik.

Hipotiroidiye Bağlı Rabdomiyolizin Eşlik Ettiği Akut Adrenal Kriz ile Presipite Olan Bir Sheehan Olgusu

A Sheehan Case Precipitated by Acute Adrenal Insufficiency Accompanied By Rhabdomyolysis due to Hypothyroidism

Sheehan sendromu (SS) ya da hipofiz bezinin nekrozu postpartum hemorajinin nadir bir komplikasyonu olarak ilk kez 1937 yılında tanımlanmıştır (1).

Günümüzde obstetrik uygulamalarının gelişmesine bağlı olarak nispeten nadir görülen bu durum özellikle gelişmemiş ve kısmen gelişmekte olan ülkelerde halen maternal morbidite ve mortalitenin önemli nedenlerinden biri olarak karşımıza çıkmaktadır.

SS’da kesin olmamakla beraber olası mekanizma, ciddi hipotansiyon ve vazospazmin yol açtığı anterior hipofiz bezinin hipoperfüzyonudur. Hipofiz bezi gebelikte fizyolojik olarak büyümekte ve hipovolemik şok ve masif hemorajinin neden olduğu kan akımında azalmaya oldukça hassas hale gelmektedir. Prolaktin eksikliği ile ilişkili olduğu düşünülen laktasyonun yokluğu, SS’nun ilk belirtilerinden biridir. Çoğu kadında doğumdan sonra amenore de gelişmektedir. Postpartum hemoraji ile ardından gelen klinik bulgular arasındaki süre değişkenlik gösterebilir (2).

SS’da klinik değişken olup bazı hastalar aniden gelişen panhipopituitarizm semptomları sonucu komayla gelebileceği gibi bazıları da uzun süredir devam eden halsizlik, yorgunluk ve anemi gibi non spesifik belirtiler ile başvurabilir (3).

SS’nun tanısı birkaç nedenle gecikebilir; semptomlar yavaş gelişebileceğinden hastalık gözden kaçabilir. TSH düzeyleri paradoks bir şekilde yükselir. Yanlışlıkla primer hipotroidizm tanısı konulabilir (4).

Diger yandan, serum kreatinin fosfokinaz (CK) düzeylerinin artmasına yol açan nedenler arasında; kas travmaları, ağır egzersiz, müsküler distrofiler, miyokard infarktüsü, polimiyozit, rabdomiyoliz yanısıra hipotiroidiye bağlı miyopati de yer almaktadır. Hipotiroidiye bağlı miyopatide proksimal kas güçsüzlüğü, kaslarda katılık, kramplar, reflekslerde yavaşlama olur.

Postpartum kanama nedeniyle, yavaş bir şekilde gelişen ve yıllar sonra adrenal kriz ile kendini gösterdiğiinde tanı alan Sheehan sendromu ve buna bağlı gelişen empty sella sendrom'lu bir olgu burada sunulmaktadır.

OLGU

Bilinen geçici iskemik atak öyküsü olan ve asetil salisilik asit, lansoprazol, kullanan 60 yaşında kadın hasta dahiliye poliklinигine halsizlik, yorgunluk, genel durum bozukluğu nedeniyle başvurduğunda tetkiklerinde nötropeni, hipoglisemi, santral hipotiroidi ve kreatin kinaz yüksekliği saptanması nedeniyle dahiliye servisine yatırıldı. Fizik muayenede, cilt soluk, kuru ve kabası idi. Kan basıncı 100/60 mm Hg, ateş 36.5 °C, kalp hızı: 85/dk atım olarak kaydedildi. Diğer sistem bulguları normal sınırlardaydı. Laboratuar sonuçlarında beyaz kür: $3.05 \times 10^3/\mu\text{L}$, hemoglobin: 9.57 g/dL, trombosit: $261 \times 10^3/\mu\text{L}$, glukoz: 54 mg/dL, üre: 22 mg/dL, kreatinin: 1.4 mg/dL, aspartat transaminaz (AST): 159 U/L, sodyum düzeyi: 130 mmol/L, potasyum: 4.02 mmol/L, kalsiyum: 9.4 mg/dL, fosfor: 4.3 mg/dL, kreatinin kinaz: 2912 U/L, LDL: 210 mg/dL TSH: 0.375 uIU/ml (0.41-4.25), T3: <1.00 pg/mL (2.62-3.84), T4: <0.30 ng/dL (0.61-1.06) olarak saptandı. Santral patoloji yönünden istenen diğer hipofiz hormonlarından FSH: 0.58 mIU/ml (1,73-113), LH: 0.15 mIU/ml (1,2-103), progesteron: <0.20 ng/mL (0,08-18), estradiol: <0.20 pg/mL (20-433) prolaktin: 1.6 ng/ml, kortizol: <1.00 ug/dL saptanması üzerine olgu panhipopituitarizm olarak değerlendirildi ve hipofiz MRG istendi. Sonuç empty-sella olarak rapor edildi. Kemik dansitometresinde osteopeni ile uyumlu görünüm raporlandı.

Hastanın yapılan tüm batın ultrasonografisinde anomal bir bulgu saptanmadı. Çekilen akciğer grafisinde patolojik bulgu izlenmedi. EKG'de sinüs bradikardisi olan hastada patolojik bir trase ve dinamik iskemik değişiklik gözlemedi. Bradikardi nedeniyle yapılan ekokardiyografik (EKO) incelemede bası bulgularına yol açmayan ve kalbi çepeçevre saran 12 mm perikardiyal efüzyon saptandı.

Olgumuzda mevcut sonuçlar ışığında yavaş seyirli Sheehan sendromuna sekonder panpanhipopituitarizm gelişmiş olan empty sella sendromu düşünüldü.

Hastanın tanı aşamasında izlemde araya giren idrar yolu enfeksiyonun tetiklediği akut adrenal yetmezlik tablosu gelişti. Hipotansif ve hipoglisemik seyreden olgu monitorize edildi. Intravenöz izotonik ve % 10 dekstroz replasmanı, 20 mg metilprednizolon puše ve üç gün süreyle 4×20mg metilprednizolon uygulandı. Tedavi öncesi alınan laboratuar değerlerinden sodyum düzeyi: 123 mmol/L, potasyum: 6.17 mmol/L, kan şeker: 30 mg/dL olarak saptandı. Verilen tedavi sonrası klinik ve laboratuar değerlerinde anlamlı düzelleme izlendi. Kontrol EKO'da perikardiyal efüzyonda anlamlı regresyon izlendi. Oral hidrokortizon, bifosfonat tedavisi düzenlenen olguya 1 hafta sonra levotiroksin eklenmek üzere taburcu edilerek poliklinik takibine alındı.

TARTIŞMA

Sheehan Sendromu postpartum kanamanın nadir görülen bir komplikasyonu olup empty sella sendromunun önemli nedenlerinden biridir. SS hipofiz bezinden salgılanan hormonların değişik derecelerdeki eksikliğine bağlı olarak faktı tablolardan halinde karşımıza çıkabilir. Sadece izole hormon eksikliği olabileceği gibi hormonların tamamının eksikliği de oluşabilir (5-7). SS'nun yavaş gelişiminde iskemi ve nekroz sonucu salinan antijenlere otoimmun yanıt olarak salinan antikorların rol oynadığı iddia edilmektedir. Yapılan çalışmalarla bu tip hastalarda hipofiz bezine karşı olmuş antikorların normal kişilere göre daha yüksek oranda olduğu saptanmıştır (8). İlk görülen bulgu prolaktin sekresyonundaki azalmaya bağlı doğum sonrası yeteri kadar anne sütünün oluşmaması ya da tamamen kesilmesidir. Bunu gonadotropinlerin eksikliğine bağlı olarak gelişen amenore ve oligomenore gibi adet düzensizlikleri ve pubik killanmada azalma şikayetleri takip eder. Hipotiroidizm ve adrenal yetersizlik bulguları daha geç dönemde ortaya çıkar (9). Ön hipofiz bezinin %75'inden fazlası çalışamaz hale geldiği zaman hipofiz yetmezliğinin klinik bulguları ortaya çıkar. Bazı hastalarda araya giren tetikleyici başka bir tablo ile, eksik olan ön hipofiz hormonuna ait klinik bulgulara (açıklanamayan yorgunluk, halsizlik, başağrısı, bulantı, baş dönmesi, hafiza bozuklukları, görme defektleri, konfüzyon ve koma) rastlanabilir ve çoğu kez vakamızın öyküsünde de tariflediği geçici iskemik atak gibi nörolojik olaylarla karıştırılabilir. Sekonder adrenal yetersizliğinin yol açtığı elektrolit bo-

zuklukları ve hipoglisemi hayatı tehdit edebilecek kadar ciddi düzeyde olabilmesine karşı glukokortikoid tedavisi ile kısa sürede normale dönemece ve hastaların semptomları düzelmektedir (10). Hastalığın tanısı anlamlı obstetrik öykü, klinik belirtilerle ilişkili hormon eksiklikleri, ilişkili radyolojik bulgular ve gerekinde hipofiz stimülasyon testleriyle konur. Bakılan tüm hipofizer hormonlarının düşük ve basal kortizol değerinin $<1.00 \text{ ug/dL}$ 'nın altında olması nedeniyle hastamiza sekonder adrenal yetmezlik tanısı konulduğu için stimülasyon testlerine gerek duyulmadı. Santral hipotiroidi ile uyumlu tiroid hormon testleri ve östrojen yetersizliği olmasına rağmen artmamış FSH ve LH değerleri hastamızda panhipopituitarizm tablosunun olduğunu göstermiştir. Olgumuzun MRG incelemeşi, panhipopituitarizm'in empty sella sekonder gelişliğini düşündürmüştür. Manyetik Rezonans Görüntüleme (MRG) günümüzde sellanın değerlendirilmesinde en çok tercih edilen görüntüleme yöntem haline gelmiştir (11). Hipopituitarizme bağlı olarak gelişen sekonder hipotiroidizm, klinik olarak primer hipotiroidizmden ayırt edilemez, fakat bu hastalarda vakamızda da olduğu gibi düşük T3, T4 seviyeleri ve normal ya da uygunsuz olarak düşük TSH seviyelerine rastlanabilir.

Hipotiroidiye bağlı rabdomiyolisin mekanizması tam olarak bilinmemekle birlikte bir kaç teori öne sürülmektedir. Başlıcaları; CK aktivasyonunun varlığı, CK klirensinin azalması, ATP eksikliğinden dolayı kaslar-

dan CK salınınının artması, karbonhidrat metabolizmasının bozulması ile hipotermi olarak sayılabilir. Hipotiroidi miyopatisindeki kas güçsüzlüğü, kramplar, kas atrofi veya hipertrofilerinin serum CK yüksekliği ile pozitif ilişkili olduğu bildirilmektedir (12). Rabdomiyoliz tanısında klinik, idrar renginin koyulmasına rağmen idrarda eritrositin olmaması, CK seviyelerinin normalin en az 5 katı olması, LDH, AST, fosfor ve potasyum artışı, kalsiyumun azalması beklenir. En belirgin laboratuvar bulgusu ise miyoglobin artışı olmasına rağmen 6 saat içinde plazmadan temizlendiği için tanıda kullanılmaz. CK yarı ömrü 48 saatir. Bizim olgumuzda CK değerlerinin 2912 U/L oluşu, AST, ALT, LDH değerlerinin yüksek olması, idrar renginin koyu olup eritrosit olmayışı rabdomiyoliz tanısını destekliyordu. Aynı zamanda olgumuzda aşıkâr hipotiroidi dışında rabdomiyoliz yapabilecek ek hastalık veya ilaç kullanımı yok idi. Tiroid hormon tedavisi ile kliniğin hızlı bir şekilde düzlemesi ve kas enzimlerinin normale gerilemesi (Tablo 1) ile rabdomiyoliz nedeni hipotiroidi lehine değerlendirilmiş olup kas biyopsisi ve Elektromiyografi (EMG) yapılmasına da gerek duyulmamıştır (13).

SS'nun tedavisinde öncelikle hidrokortizon tedavisi başlanır. Hidrokortizon tedavisi sonrası takiben yaklaşık 1 hafta sonra tiroksin tedavisi verilir. Tersi yapılsa tiroksin tedavisinin glukokortikoid seviyelerini etkilemesi ve yetersiz steroid rezervine rağmen sonucu adrenal kriz oluşabilir.

Tablo 1. Tedavi öncesi ve sonrası serum elektrolit, CK, ALT ve AST düzeyleri

	Adrenal kriz ani/tedavi öncesi	Taburculuk öncesi
Sodyum mmol/L	123 mmol/L	139 mmol/L
Potasyum mmol/L	6.17 mmol/L	4.81 mmol/L
Kreatinin kinaz U/L	3216 U/L	465 U/L
AST U/L	166 U/L	20 U/L
ALT U/L	42 U/L	15 U/L
Nötrofil	0.99	4.77

KAYNAKLAR

- Sheehan H. Postpartum necrosis of the anterior pituitary. J Path Bacteriol 1937; 45: 189-214.
- Huang YY, Ting MK, Hsu BR, Tsai JS. Demonstration of reserved anterior pituitary function among patients with amenorrhea after postpartum hemorrhage. Gynecol Endocrinol 2000;14(2):99-104.
- Huang YY, Ting MK, Hsu BR, Tsai JS. Demonstration of reserved anterior pituitary function among patients with amenorrhea after postpartum hemorrhage. Gynecol Endocrinol 2000;14(2):99-104.
- Muller B, Trepp R, Diem P, Christ E. das Paradoxon der TSHErho "hung bei Sheehan-Syndrom. Dtsch Med Wochenschr 2002; 127:2610-2612.
- DiZerega G, Kletzky OA, Mishell DR. Diagnosis of Sheehan's syndrome using sequential pituitary stimulation tests. Am J Obstet Gynecol 1978; 132:348-353.
- Ozbey N, Inanc S, Aral F, et al. Clinical and laboratory evaluation of 40 patients with Sheehan's syndrome. Isr J Med Sci 1994; 30:826-829.
- Lakhdar AA, McLaren EH, Davda NS, McKay EJ, Rubin PC. Pituitary failure from Sheehan's syndrome in the puerperium. Two case reports. Br J Obstet Gynaecol 1987; 94: 998-9.

8. Goswami R, Kochupillai N, Crock PA, Jaleel A, Gupta N. Pituitary autoimmunity in patients with Sheehan's syndrome. *J Clin Endocrinol Metab* 2002; 87: 4137-4141.
9. Boulanger E, Pagniez D, Roueff S, et al. Sheehan syndrome presenting as early post-partum hyponatremia. *Nephrol Dial Transplant* 1999; 14:2714-2715.
10. Diederich S, Franzen NF, Bahr V, Oelkers W. Severe hyponatremia due to hypopituitarism with adrenal insufficiency: report on 28 cases. *Europ J Endoc* 2003; 6: 609-617.
11. Kelestimur F. Sheehan's syndrome. *Pituary* 2003; 6:181-188.
12. Goldman J, Matz R, Mortimer R, Freeman R. High elevations of creatine phosphokinase in hypothyroidism. *JAMA*1977; 325-6.
13. Abdullah Sakin¹, Kenan Çelik², Aysegül Sakin², Savaş Öztürk² , Rhabdomyolysis Developed Due to Hypothyroidism: Two Case Reports, *JAEMCR* 2014; 5: 63-5.